

Undervisning – la ditt rike komme, la din vilje skje ...

BORTRYKKELSENS HEMMELIGHET OG DET PROFETISKE PARADOKS

Av Per Braathen

Bibelen taler klart om Jesu **første** og **andre** komme. Han kom første gang som et lite barn, født av en kvinne. I sitt andre komme, eller gjenkomst, vil han åpenbares i majestetisk herlighet som *kongers konge og herrers Herre*. Hans første komme kan ikke begrenses til kun å gjelde det korte fødselsøyeblikket i en stall i Betlehem, men favner hele Jesu begivenhetsrike liv fra krybben til korset, ca. 33 år. Det endelige punktum for hans første komme ble satt med hans mektige oppstandelse fra de døde, etterfulgt av en triumferende himmelfart.

Jesu andre komme vil heller ikke, slik vi forstår det, bare være begrenset til de få sekunder det tar for lynet å bevege seg fra øst til vest. Som Jesu første komme i dyp fornedrelse rommet mange store og små begivenheter som var forutsagt i tallrike messiasprofetier, slik vil også Jesu andre

komme, totalt sett, favne mange dramatiske hendelser som er forutsagt i århundregamle profetier. Det er et historisk faktum at Skriftens profetier om Jesu første komme gikk i bokstavelig oppfyllelse. Det samme vil gjenta seg med de guddommelige forutsigelser som er gitt oss om Jesu annet komme. Det er den samme sannhetens Ånd som taler med autoritet gjennom hele Bibelen. I oppfyllelsens solklare lys skal det til slutt vise seg at *«ikke et ord ble til intet av alle de gode ord Herren hadde talt til Israels hus; det ble oppfylt alt sammen» Josv.21,45. Summen av Guds ord - alle bøker, kapitler og vers - er sannhet.* Til evig tid! Alt vil skje som Gud har sagt! Ikke en tøddel skal bli til intet!

JESU FØRSTE KOMME SETT FRA TO SIDER

Jesu første komme i jordisk fattigdom har to ulike sider, eller kapitler om du vil, som begge er en del av inkarnasjonens mysterium, at Gud ble menneske i Kristus Jesus. «*Ordet ble kjød*». I samme øyeblikk Jesus ble født hadde den evige og usynlige Gud trådt inn på den historiske arena i synlig skikkelse, som sant menneske. Jesus var, og er, «*et bilde av den usynlige Gud*». Men denne verdenshistoriske og enestående hendelse skjedde nærmest i all hemmelighet. Hele det romerske imperium i all sin fryktingytende makt, med sine veldisiplinerte hærstyrker, sin fargerike kultur, sine tenkende filosofer og veltalende oratorer, for ikke å forglemme de mange mysteriereligioner, fikk ingen informasjon om Messias' komme. Og det fikk, merkelig nok, heller ikke Israel som folk betraktet. Det etablerte presteskap fikk høre et rykte om en konge som var født i Davids by, Betlehem, men selv tok de ikke et skritt i den retning for å undersøke saken nærmere. Her var ingen aktiv søken etter Messias. De eneste mennesker i hele verden som fikk et direkte vink fra himmelen om Jesu første komme var Josef og Maria, en håndfull lutfattige hyrder som befant seg nederst på datidens sosiale rangstige, den gudfryktige Simeon som drevet av Ånden kom til Templet da Jesus skulle omskjæres og dessuten profetinnen Anna som stadig «*tjente Gud med faste og bønn natt og dag og som ventet på forløsning for Jerusalem*». Nevnes må også noen ukjente vismenn fra Østerland som på overnaturlig vis ble ledet til Betlehem. Disse få ukjente mennesker var de eneste

som fikk kjennskap til det mirakel som hadde funnet sted. Og slik skulle det fortsette i tretti år! Denne første side ved Jesu komme fra himmel til jord var for det meste skjult og innhyllet i anonymitet. Selv ikke Jesu halvsøsken som Han vokste opp sammen med, var klar over hvem Jesus var! «*Midt iblant dere står den dere ikke kjenner*», sa døperen Johannes. Men da Jesus var tretti år gammel ble hemmeligheten åpenbart og anonymiteten brutt. Jesus stod fram, ble offentlig døpt i Jordan, ble som *sant menneske* utrustet og salvet av Ånden, for deretter å begynne sin egentlige livsgjerning. Før den tid hadde han ikke, så langt vi vet, holdt en eneste preken. Ei heller utført noen undergjerninger. Men fra nå av beveget han seg daglig blant folket ved sjø og fjell, på gater og torg, i private hjem, i synagoger og i Templet. Han demonstrerte sin makt over vær og vind, prekte evangeliet, helbredet syke og oppvakte døde, til velsignelse og forargelse. Og stadig flere spurte: *Hvem er denne mann?* De eneste som med full visshet, på daværende tidspunkt, kunne gi et pålitelig svar var demonene! De visste at Jesus var Guds Sønn og de sa det. Derfor gav Jesus dem taleforbud. Han ønsket ingen reklame fra helvete!

DET PROFETISKE PARADOKS

Dette tosidige, eller trinnvise, syn på Jesu liv og gjerning kommer også til uttrykk i Skriftens mange profetier om Jesu **andre** komme. Det er viktig å være klar over at Jesu gjenkomst, bredt forstått, handler om én stor og skjellsettende begivenhet ved denne tidsalders ende. Skriften taler ikke om to eller flere gjenkomster. Men denne ene gjenkomst synes å ha to ulike sider som

ikke så lett lar seg forene. Og dette fremstår for tanken som et paradoks som kan virke forvirrende.

På den ene side taler skriften om at *tiden er nær* og at Jesus kan komme hva tid som helst

Dette står i skarp kontrast til noen av profetiene om Jesu første komme. Ut fra Daniels forutsigelse om Israels sytti år-uker, som er blitt kalt Bibelens nøkkelfrofeiti, ble det gitt en ganske tydelig pekepinn om tidspunktet for Messias' komme. Denne tidsangivelse, om enn ikke så nøyaktig som dag og time, kom også til uttrykk i den personlige åpenbaring som Simeon hadde fått, at «*han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens salvede*». I sin tiltagende alderdom levde han i daglig forventning om å få se den lovede Messias. Og han fikk sitt ønske oppfylt før han la vandringsstaven ned.

Men slik er det ikke med Jesu gjenkomst. Her vet vi ingen ting om tidspunktet for denne hendelse, bortsett fra at *tiden er nær!* Skriften bare proklamerer: *Herren er nær! Herrens komme er nær!* Jesu Kristi siste nedskrevne hilsen i Det Nye Testamente til sin blodkjøpte menighet er: «*Ja, jeg kommer snart!*» Tidligere hadde han under sitt jordeliv sagt: «*Men den dag eller time vet ingen, ikke en gang englene i himmelen, ikke en gang Sønnen, men alene min Far*». Langt mindre djevelen. Og: *Menneskesønnen kommer «i den time dere ikke tenke»*. Dette er den ene side av Jesu gjenkomst som Kirken har trodd og forkynt gjennom hele kirkehistorien. Det gjelder

både apostlene, kirkefedrene, reformatorene, puritanere, pietister og millioner av kristne i vårt eget slektsledd. Jesus kan komme når som helst!

Dette er den ene side av Jesu gjenkomst.

Men det finnes også en annen side som er forbundet med en rekke *tidens tegn*, som skal bebude hans gjenkomst, og som Jesus selv vil vi skal tyde.

Bibelen tegner et rimelig klart, men samtidig dystert, bilde av endetiden, umiddelbart før Jesu gjenkomst. Dette kommer ikke minst til uttrykk i Jesu egen forkynnelse av *denne tidsalders ende*. Men de fleste av disse tegn må sies å være av en generell karakter, som mer eller mindre har fulgt Guds menighet gjennom hele historien, men som ganske sikkert vil øke kraftig i intensitet og omfang mot avslutningen.

Men det stanser ikke med dette! I tillegg til de generelle tegn taler Skriften dessuten om **konkrete hendelser** som først må finne sted, før Jesus kommer og for andre gang planter sine føtter på Oljeberget. Israels siste og syttiende åruke, ofte betegnet som Den store Trengsel, vil da være et tilbaketrukket stadium. «*Men straks **etter de dagers trengsel** skal solen bli formørket, og månen ikke gi sitt skinn, og stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelens krefter skal røkkes*» Og **da** skal *Menneskesønnen tegn vise seg på himmelen, og da skal alle jordens slekter jamre seg, og de skal se Menneskesønnen komme i himmelens skyer med kraft og stor herlighet*. Og merk deg; Antikrist og Den

falske Profet har da, som et demoninspirert radarpar, fullført sine onde gjerninger. Slaget ved Harmageddon er forbi og alle de sju siste vredesskåler er blitt uttømt. Men da plutselig, etter alle disse registrerbare hendelser, revner himmelen og Jesus Messias åpenbares i makt og herlighet, sammen med *hærene i himmelen* som følger ham *på hvite hester, kledd i hvitt og rent lin*.

Dette er det profetiske paradoks om Jesu gjenkomst. Hvordan skal dette forstås? På den ene side kan Jesus komme hva tid som helst, denne dag og time om så er. Et anonymt og hemmelig komme som bare vil berøre Guds frelste barn. Og som et motstykke til dette, en synlig og offentlig tilbakekomst da *«hvert øye skal se ham, også de som har gjennomsunget ham, og alle jordens slekter skal gråte sårt over ham»*. Og dette vil ifølge Skriften finne sted ved avslutningen av Den store Trengsel.

BORTRYKKELSENS HEMMELIGHET

De første kristne synes å ha levd i en daglig forventning av Jesu komme, ikke til dom, men til frelse. De *ventet på Guds Sønn fra himlene, som han oppvakte fra de døde, Jesus, han som frir oss fra den kommende vrede. Og Vårt rike er i himlene, og derfra venter vi og den Herre Jesus Kristus som frelser*. Det er dette som er vårt *salige håp!* Denne spektakulære hendelse, da alle troende døde skal oppstå legemlig og alle levende kristne i ett nu skal bli forvandlet og rykket opp for å møte Jesus i lufthimmelen, kan skje hva tid som helst. Dette er en profetisk grunntone i Det Nye Testamente. Det finnes ingen spesielle angitte **tegn**, så langt jeg kan se, som først

må oppfylles før dette kan skje. Hva er i så fall det?

Men med Jesu Kristi komme ned til Oljeberget forholder det seg annerledes. Dette kan ikke skje "hva tid som helst". Her finnes det mange ulike brikker som først må falle på plass. Disse "brikker" handler ikke bare om oppfyllelsen av de "alminnelige tegn" som er oss gitt, men også om Antikristens redselsregime med alt hva dette vil medføre av totalitær meningsterror, ødeleggende kriger som vil utslette store deler av menneskeheten, universell hunger og dødelig pest og dramatiske naturkatastrofer på sjø og land som verden aldri tidligere har sett maken til. Hele kosmos vil ryste og knake i sine sammenføyninger. Selv endetidens ugudelige og lovløse mennesker vil da i forferdelse utbryte og si til fjellene og hamrene: *Fall over oss og skjul oss for hans åsyn som sitter på tronen, og for Lammets vrede! For deres vredes store dag er kommet, og hvem kan da holde stand?* Plutselig vil de erkjenne virkeligheten i lys av Guds Ord! Dette skrekkslagne og verdensvide nødrop er et enestående profetisk uttrykk i Den hellige Skrift. Bibelen er klar på at Jesu gjenkomst i makt og herlighet, til dom over de antikristelige krefter, vil skje ved avslutningen av Den store Trengsel, slik den er skildret i *Åp.6-19*.

Denne strålende åpenbaring, som er en del av Guds profetiske handlingsprogram i endetiden, er særlig skildret i *Matt.24,29-31* og *Åp.19,11-21*. Men i begge disse to mektige avsnitt om Jesu andre komme sies det ingen ting, verken om troende dødes oppstandelse eller levende kristnes øyeblikkelige forvandling og bortrykkelse.

Riktig nok omtales en oppstandelse i *Åp.20,4*, men denne gruppe er i følge ordbruken begrenset til Trengselstidens martyrer. Det synes derfor å være to faser, eller trinnvise avdelinger, som begge er en del av Jesu Kristi annet komme. Først kommer han, nærmest hemmelig og anonymt, for å hente sin sanne menighet *ut fra den prøvelsens stund som skal komme over hele jorderike, for å prøve dem som bor på jorden*. Denne hendelse vil bare berøre Guds frelste barn. Dette kan skje hva tid som helst, men før Den store Trengsel for alvor slippes løs. Denne bortrykkelse vil gi Antikrist en mulighet til å stå fram og avgrunnens krefter vil få fritt spillerom, i den grad Gud tillater det. Denne periode vil utgjøre syndens fulle modning. Kfr. *2.Tess.2,7-8* om den hindring som nu holder igjen. Men ved avslutningen av Den store Trengsel, som vil være uten sidestykke i hele menneskehetens historie, vil Jesu gjenkomst åpenbares i herlighet. Da kommer han i makt og velde *og hvert øye skal se ham, også de som har gjennomstunget ham*.

Mye mer kunne sies om Bortrykkelsens hemmelighet og det profetiske paradoks, men her må jeg sette strek.

Tenk nøye over tre gode råd som er blitt gitt for tolkning av profetordet om Jesu gjenkomst.

- 1) Sett aldri en bestemt tid for gjenkomsten.
- 2) Gi alltid akt på tidens tegn.
- 3) Aksepter aldri en tolkning som hindrer den daglige forventning.

Vi venter ikke på Antikristens fremtreden, men vi lytter med troens øre etter det anskrik, det kommando-rop som skal lyde og som skal kalle de frelste til oppbrudd fra denne jord.

Ja kom, Herre Jesus, kom snart!